

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2008-2009

---

25 MEI 2009

Wetsvoorstel tot aanvulling van het Wetboek van strafvordering met een regeling voor het onderzoek naar de mogelijkheid van overbrenging van een ernstige besmettelijke ziekte bij gelegenheid van een strafbaar feit

(Ingediend door mevrouw Miet Smet c.s.)

TOELICHTING

---

1. Inleiding

Slachtoffers van geweldsmisdrijven, zoals verkrachting of zware slagen en verwondingen, lopen het risico dat zij ten gevolge van het strafbaar feit besmet worden met een ernstige ziekte zoals aids, door overdracht van het HIV-virus, of hepatitis B of C.

Naast de emotionele verwerking van het misdrijf op zich, blijft het slachtoffer vaak nog met een andere pijnlijke vraag worstelen, met name de grote onzekerheid omtrent een eventuele ernstige besmettelijke ziekte. Gelet op het feit dat medische testen naar bepaalde seksueel overdraagbare aandoeningen of andere besmettelijke ziekten vaak pas maanden na de besmetting uitsluitel kunnen geven, blijft het slachtoffer, maar ook bijvoorbeeld de levenspartner en familie van het slachtoffer, met een pijnlijke onzekerheid zitten.

Een oplossing kan bestaan in de mogelijkheid om een bloedonderzoek te verrichten bij de dader van het misdrijf, waarbij deze getest zou worden op een eventuele besmetting met een ernstige besmettelijke ziekte om zo in voorkomend geval sneller uitsluitel te kunnen krijgen over een mogelijke overdracht van de ziekte.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2008-2009

---

25 MAI 2009

Proposition de loi complétant le Code d'instruction criminelle en vue de régler la procédure de dépistage d'une maladie contagieuse grave transmise lors de la commission d'une infraction

(Déposée par Mme Miet Smet et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

---

1. Introduction

Les victimes d'actes violents tels que le viol ou les coups et blessures graves courent le risque d'être contaminées par une maladie grave comme le sida — par transmission du virus VIH — ou l'hépatite B ou C.

Non seulement elles doivent surmonter émotionnellement l'épreuve qu'elles ont subie, mais elles doivent aussi, bien souvent, faire face à la douloureuse interrogation de savoir si elles n'ont pas été contaminées par une maladie contagieuse grave. Étant donné qu'en général, le résultat des tests médicaux de dépistage de certaines affections sexuellement transmissibles ou d'autres maladies contagieuses n'est connu que plusieurs mois après la contamination, les victimes mais aussi leur conjoint et leur famille, par exemple, sont confrontés à une pénible incertitude.

Une solution serait de prévoir la possibilité de soumettre l'auteur de l'infraction à des analyses de sang afin de déterminer s'il est infecté par une maladie contagieuse grave et, le cas échéant, de pouvoir être fixé plus rapidement quant à une éventuelle transmission de la maladie.

Op dit ogenblik bestaat echter voor een dergelijk onderzoek geen wettelijke regeling.

De vraag naar zulke testen werd voorgelegd aan de correctionele rechtbank van Tongeren naar aanleiding van een verkrachtingszaak, maar in zijn vonnis ging de rechtbank niet in op die vraag, daar het slachtoffer, aldus de rechtbank op het ogenblik dat de vraag gesteld werd uit louter medisch-wetenschappelijk oogpunt geen belang meer had om de verdachte meer dan vijf maanden na de verkrachting een dergelijke test te doen ondergaan (Corr. Tongeren 23 december 1993, *Limb. Rechtsl.* 1995, 62). In hoger beroep werd de vraag van het slachtoffer om dezelfde reden afgewezen (Antwerpen 25 maart 1994, *Limb. Rechtsl.* 1995, 43).

In Nederland werkt het Parlement aan een wettelijke regeling om een bloedonderzoek naar de mogelijkheid van overbrenging van een ernstige besmettelijke ziekte bij gelegenheid van een strafbaar feit, mogelijk te maken (Stuk nr. 31 241). Dit wetsvoorstel werd reeds aangenomen in de Tweede Kamer en is momenteel aanhangig in de Eerste Kamer. Enkele voorbeelden uit de rechtspraak toonden aan dat het wetsvoorstel als voorbeeld kan gebruikt worden om ook in ons land dergelijk onderzoek mogelijk te maken.

2. Doelstelling

Dit wetsvoorstel maakt het mogelijk dat een verdachte of een derde verplicht wordt mee te werken aan een bloedonderzoek, aan de hand waarvan kan worden vastgesteld of hij drager is van een virus dat bij het plegen van een strafbaar feit kan zijn overgedragen op het slachtoffer.

In het belang van het slachtoffer dient vaak op een zeer snelle en efficiënte wijze het risico op besmetting te kunnen worden ingeschat, met het oog op eventuele preventieve medicatie om zo de eventuele besmetting teniet te doen. Het slachtoffer heeft namelijk groot belang bij het snel uitvoeren van de test en het vernemen van de uitslag met het oog op het nemen van postexpositie profylaxe medicatie (verder: PEP-medicatie). Dit zal in de praktijk vooral aan de orde zijn indien de verdachte zeer kort na het plegen van het delict is aangehouden en er sprake was van onvrijwillig gewelddadig of seksueel contact, waarbij het HIV-virus op het slachtoffer kan zijn overgebracht. De beslissing om over te gaan tot de PEP-medicatie is niet gemakkelijk in verband met de aanzienlijke bijwerkingen. De behandeling met PEP-medicatie dient binnen de 72 uur na het voorval opgestart te worden. Ook na het verstrijken van deze periode is het voor het slachtoffer ook belangrijk om zekerheid te krijgen over de omvang van het mogelijk besmettingsgevaar. Ook ingeval van hepatitis B of C is het belangrijk dat het slachtoffer op de hoogte raakt van

À ce jour, il n'existe toutefois aucune réglementation légale permettant de faire procéder à ces analyses.

Dans le cadre d'une affaire de viol, le tribunal correctionnel de Tongres a été amené à statuer sur une demande d'analyses sanguines mais il l'a rejetée au motif qu'au moment où celle-ci avait été formulée, la victime n'avait plus aucun intérêt du point de vue purement médical et scientifique à faire effectuer ces analyses sur le prévenu plus de cinq mois après le viol. (Corr. Tongres 23 décembre 1993, *Limb. Rechtsl.* 1995, 62). En appel, la demande de la victime fut rejetée pour la même raison (Anvers 25 mars 1994, *Limb. Rechtsl.* 1995, 43).

Aux Pays-Bas, le parlement examine actuellement comment réglementer légalement la possibilité de réaliser des analyses de sang dans le but de déterminer s'il y a eu transmission d'une maladie contagieuse grave lors d'une infraction (doc. n° 31 241). Le texte a déjà été adopté par la seconde chambre et est à présent examiné par la première chambre. Plusieurs exemples tirés de la jurisprudence ont montré que l'on pouvait s'inspirer de ce projet de loi afin d'autoriser aussi la réalisation de pareilles analyses dans notre pays.

2. Objectif

La présente proposition de loi permet d'imposer à un suspect ou à un tiers l'obligation de se soumettre à des analyses sanguines en vue de déterminer s'il est porteur d'un virus susceptible d'avoir été transmis à la victime lors de l'infraction.

Bien souvent, dans l'intérêt de la victime, il est important que les risques de contamination auxquels elle a été exposée soient évalués très rapidement et efficacement, de manière qu'elle puisse bénéficier, au besoin, d'une médication préventive visant à empêcher toute contamination. Pour la victime, il est donc capital que l'analyse sanguine soit réalisée dans les meilleurs délais et que son résultat lui soit communiqué au plus vite afin qu'elle puisse bénéficier d'une éventuelle prophylaxie post-exposition (dénommée ci-après « PPE »). Dans la pratique, cela sera surtout vrai lorsque le suspect aura été arrêté très peu de temps après avoir commis l'infraction et qu'il s'agissait d'un contact violent ou sexuel non désiré au cours duquel la victime a pu être contaminée par le virus VIH. Il n'est pas aisé de prendre la décision d'administrer une médication PPE vu ses effets secondaires non négligeables. Le traitement PPE doit être entamé dans les 72 heures qui suivent l'incident. Mais, même passé ce délai, la victime a intérêt à savoir à quoi s'en tenir quant au risque de contamination. Lorsqu'il s'agit de l'hépatite B ou C, la victime devra aussi être informée

het gezondheidsrisico dat hij loopt, met het oog op het toedienen van de gepaste medicatie.

In dit wetsvoorstel wordt een afweging gemaakt tussen het belang voor de gezondheid van het slachtoffer en de bescherming van het privéleven van de dader en worden voldoende waarborgen voor beiden ingeschreven.

Het wetsvoorstel komt tegemoet aan de eisen van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, dat een uitzondering op het recht op de eerbiediging van het privé-leven enkel toelaat voor zover deze bij wet is voorzien en er een hoger belang in de democratische samenleving dient beschermd te worden, *in casu* de bescherming van de gezondheid van anderen.

Eveneens belangrijk is de waarheidsvinding, waarbij door een onderzoek mogelijks een beter inzicht op de gevolgen van het misdrijf kan worden verkregen, waardoor de uiteindelijke kwalificatie van het misdrijf preciezer kan vastgesteld worden.

3. Krachtlijnen van het wetsvoorstel

Het wetsvoorstel opent de mogelijkheid tot onderzoek van een bloedmonster afgenomen van een verdachte, of in voorkomend geval van een derde, met het oog op de vaststelling of deze drager is van een ernstige besmettelijke ziekte. De wet voorziet de volgende besmettelijke ziekten: het HIV-virus en hepatitis B en C. Omwille van het belang voor het slachtoffer dat flexibel kan ingespeeld worden op nieuwe bedreigende besmettelijke ziekten, wordt de Koning de bevoegdheid gegeven om bijkomende ziekten vast te leggen waarop de regeling van toepassing is. De Koning vaardigt zijn besluit uit na advies van de Hoge Gezondheidsraad.

In de meeste gevallen zal het gaan om een verdachte die zelf drager is van een besmettelijke ziekte, maar het valt niet uit te sluiten dat de verdachte gebruik maakte van besmet lichaamsmateriaal van een of meer anderen, zonder zelf besmet te zijn. Als deze derden daarvan wisten, kunnen zij als medeplichtigen aan het toebrengen van lichamelijk letsel worden aangewezen.

Hierbij dient de wetgever te voorzien in twee mogelijke situaties, namelijk deze waar de verdachte vrijwillig een onderzoek toestaat, of de situatie waarbij de verdachte niet vrijwillig meewerkt en er op vordering van de onderzoeksrechter een gedwongen medewerking aan het bloedonderzoek plaatsvindt.

Het uitgangspunt voor het wetsvoorstel is de situatie dat de betrokken verdachte of derde vrijwillig aan de afname van celmateriaal meewerkt op verzoek van de procureur des Konings of de onderzoeksrechter. Deze toestemming wordt vastgelegd in een proces-verbaal.

des risques qu'elle court pour sa santé afin qu'elle puisse recourir à la médication appropriée.

La présente proposition de loi met en balance, d'une part, l'intérêt de la santé de la victime et, d'autre part, la protection de la vie privée de l'auteur de l'infraction, et prévoit des garanties suffisantes pour les deux parties.

Elle répond aux exigences de l'article 8 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme, qui n'autorise une exception au droit au respect de la vie privée que pour autant que celle-ci soit prévue par la loi et qu'il y ait nécessité d'assurer, dans la société démocratique, la protection d'un intérêt supérieur, en l'occurrence la santé d'autrui.

Un autre élément important est la recherche de la vérité. À cet égard, la réalisation d'analyses sanguines permettra peut-être de mieux cerner les conséquences de l'infraction et, partant, d'en préciser la qualification finale.

3. Lignes de force de la proposition de loi

La proposition de loi instaure la possibilité de faire analyser un échantillon sanguin prélevé sur un suspect ou, le cas échéant, sur un tiers afin d'établir s'il est porteur d'une maladie contagieuse grave. La loi prévoit les maladies contagieuses suivantes: le virus du SIDA et les hépatites B et C. Vu qu'il est capital pour la victime que l'on puisse réagir de manière flexible à la menace que représentent les nouvelles maladies contagieuses, le Roi est habilité à compléter cette liste en y ajoutant des maladies supplémentaires auxquelles la réglementation s'appliquera. Le Roi prend son arrêté sur avis du Conseil supérieur de la santé.

Dans la plupart des cas, il s'agira d'un suspect qui est lui-même porteur d'une maladie contagieuse, mais il n'est cependant pas à exclure que le suspect ait fait usage de matériel corporel contaminé provenant d'un ou plusieurs tiers, sans être lui-même contaminé. Si ces tiers étaient au courant, ils seront passibles de poursuites, au titre de complices des lésions corporelles infligées à la victime.

À cet égard, le législateur doit prévoir deux cas de figure: celui où le suspect accepte de se soumettre à une analyse de son plein gré et celui où il refuse de s'y prêter de son plein gré et où il est contraint, sur ordre du juge d'instruction, de coopérer à l'analyse sanguine.

La proposition de loi part du principe que le suspect ou le tiers concerné coopère de son plein gré au prélèvement de cellules humaines sur requête du procureur du Roi ou du juge d'instruction. Cet accord est acté dans un procès-verbal.

Wanneer de betrokkene zijn medewerking aan het onderzoek weigert, kan de onderzoeksrechter de medewerking van de verdachte of de derde afdwingen. De procureur des Konings kan conform de bestaande regeling van artikel 28*septies* van het Wetboek van strafvordering (de zogenaamde mini-instructie procedure) de onderzoeksrechter vorderen deze onderzoekshandeling te verrichten. Door in dit geval de tussenkomst van de onderzoeksrechter te eisen, wordt afdoende rekening gehouden met het ingrijpend karakter van de maatregel die een aanzienlijke aantasting betekent van de lichamelijke integriteit van de betrokkene.

Het afnemen van celmateriaal zal in de regel gebeuren via het afnemen van bloed en kan als medische handeling enkel door een arts worden uitgevoerd. Indien noodzakelijk kan de maatregel worden afgedwongen met de sterke arm.

Indien op de plaats van het misdrijf celmateriaal wordt aangetroffen kan dit eveneens aan een onderzoek worden onderworpen.

Op bevel van de onderzoeksrechter wordt het celmateriaal door een bij koninklijk besluit erkend laboratorium onderzocht op de vraag of de betrokkene drager is van een van de aangeduide ziekten. De deskundige verricht onverwijld het onderzoek en bericht het resultaat van het onderzoek binnen de 24 uur na de ontvangst van het bloedmonster aan de onderzoeksrechter.

De onderzoeksrechter doet mededeling van de uitslag van het onderzoek aan de procureur des Konings, de verdachte, als deze bekend is, de derde en aan het slachtoffer, als zij daarom hebben verzocht. De verdachte en de derde kunnen op voorhand te kennen geven niet op de hoogte te willen worden gesteld van de uitslag van het onderzoek. Zij hebben in beginsel het recht om niet geconfronteerd te worden met resultaten van onderzoek waartoe ze geen opdracht gaven of waarmee ze niet instemden. Wanneer de verdachte als inverdenkinggestelde of het slachtoffer als burgerlijke partij conform artikel 61*ter* van het Wetboek van strafvordering om inzage van het dossier verzoekt, zal men echter mogelijks wel op de hoogte gebracht worden over het al dan niet positieve resultaat van het bloedonderzoek op de vastgelegde ziekten. De derde die niet als verdachte kan worden aangemerkt, heeft al dan niet de keuze om geïnformeerd te worden over de uitslag van het onderzoek.

De onderzoeksrechter deelt de verdachte mee dat hij het recht heeft om een tegenonderzoek te laten uitvoeren. Indien de uitkomst van dit tegenonderzoek overeenkomt met die van het onderzoek gelast door de onderzoeksrechter, komt een deel van de kosten voor rekening van de verdachte.

Lorsque le suspect ou le tiers refuse de se soumettre à l'analyse, le juge d'instruction peut l'y contraindre par la force. En application du régime existant défini à l'article 28*septies* du Code d'instruction criminelle (procédure appelée la mini-instruction), le procureur du Roi peut requérir du juge d'instruction l'accomplissement de ce devoir d'enquête. L'intervention du juge d'instruction étant requise en pareil cas, il est suffisamment tenu compte du caractère intrusif de la mesure qui constitue une atteinte considérable à l'intégrité physique de l'intéressé.

Le prélèvement de matériel cellulaire revêtira en règle générale la forme d'un prélèvement sanguin; il s'agit donc d'un acte médical qui ne pourra être posé que par un médecin. Au besoin, il pourra être fait usage de moyens de coercition pour mettre cette mesure à exécution.

Si du matériel cellulaire est découvert sur le lieu de l'infraction, il peut également être analysé.

Sur ordre du juge d'instruction, le matériel cellulaire est analysé par un laboratoire agréé par arrêté royal afin de déterminer si l'intéressé est porteur d'une des maladies précitées. L'expert effectue l'analyse sur-le-champ et communique le résultat au juge d'instruction dans les 24 heures qui suivent la réception de l'échantillon sanguin.

Le juge d'instruction communique le résultat de l'analyse au procureur du Roi, au suspect, s'il est connu, au tiers et à la victime, s'ils en ont fait la demande. Le suspect et le tiers peuvent faire savoir au préalable qu'ils ne désirent pas être informés du résultat de l'analyse. Ils ont, en principe, le droit de ne pas être confrontés aux résultats d'une analyse qu'ils n'avaient pas demandée ou à laquelle ils n'avaient pas donné leur accord. Si le suspect en sa qualité d'inculpé ou la victime, en sa qualité de partie civile, demande à consulter le dossier conformément à l'article 61*ter* du Code d'instruction criminelle, il y a un risque que l'intéressé soit informé du résultat, positif ou non, du test de dépistage sanguin des maladies en question. Le tiers non suspecté peut choisir d'être informé du résultat de l'analyse ou de ne pas l'être.

Le juge d'instruction informe le suspect qu'il a le droit de faire réaliser une contre-expertise. Si le résultat de cette contre-expertise confirme celui de l'analyse demandée par le juge d'instruction, une partie des coûts est mise à la charge du suspect.

De derde die niet als verdachte wordt aangemerkt in de zaak, heeft geen recht op een tegenonderzoek, daar aan de vaststelling dat bij hem een besmettelijke ziekte is aangetoond geen juridische gevolgen worden toegekend.

Hij heeft derhalve geen recht op de mogelijkheid van het uitvoeren van een tegenonderzoek. Het staat hem evenwel vrij om dat op eigen kosten te laten doen.

Gelet op het feit dat het voor het slachtoffer belangrijk is dat de testen zo snel mogelijk dienen uitgevoerd te worden met het oog op de PEP-medicatie, voorziet het wetsvoorstel in een korte duur voor de mededeling van de beslissing van de aangezochte onderzoeksrechter.

Ingeval de uitslag van het bloedonderzoek negatief zou zijn, kan de procureur des Konings of de onderzoeksrechter na een periode van drie tot zes maanden na de eerste test de verdachte opnieuw verzoeken celmateriaal af te staan. Indien de betrokkene weigert, kan een nieuwe test enkel worden opgelegd door de onderzoeksrechter en al dan niet met de sterke arm worden uitgevoerd.

Wanneer de uitslag van het onderzoek op het celmateriaal van de verdachte of de derde positief is en nadien blijkt dat het slachtoffer met dezelfde ziekte besmet is, kan de onderzoeksrechter een deskundige verbonden aan een erkend laboratorium de opdracht geven te onderzoeken of de besmetting daadwerkelijk is overgedragen.

Deze wettelijke regeling dient verschillende belangen. Het kan van nut zijn voor de waarheidsvinding, voor de mogelijkheid van medicatie voor de verdachte en het slachtoffer en ten slotte voor het verkrijgen van zekerheid bij het slachtoffer over besmetting en de herkomst ervan.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Artikel 44^{quater}

In dit artikel wordt de procureur des Konings de mogelijkheid geboden om de verdachte van een geweldsmisdrijf waarbij uit aanwijzingen blijkt dat besmetting van een slachtoffer met het HIV-virus, hepatitis B of C kan hebben plaatsgevonden, te verzoeken celmateriaal af te staan voor een onderzoek naar het al dan niet aanwezig zijn van één van deze besmettelijke ziekten.

Om snel te kunnen inspelen op nieuw voorkomende besmettelijke ziekten, krijgt de Koning de mogelijk-

Le tiers non suspecté dans l'affaire n'a pas le droit de demander une contre-expertise, dès lors que le constat qu'il est porteur d'une maladie contagieuse n'a aucun effet juridique.

Il n'a donc pas droit à une contre-expertise. Il lui est toutefois loisible d'en faire effectuer une à ses frais.

Comme il est important pour la victime que les tests soient réalisés dans les plus brefs délais en vue de lui administrer, le cas échéant, une prophylaxie post-exposition, la proposition de loi prévoit un délai de notification très court pour la décision du juge d'instruction requis.

Si le résultat de l'analyse sanguine est négatif, le procureur du Roi ou le juge d'instruction peut requérir un nouveau prélèvement de matériel cellulaire après une période de trois à six mois à compter du premier test. Si l'intéressé refuse, la réalisation d'un nouveau test ne peut être imposée que par le juge d'instruction, le cas échéant en recourant à la force.

Si le résultat de l'analyse du matériel cellulaire du suspect ou du tiers est positif et qu'il s'avère par la suite que la victime est infectée par la même maladie, le juge d'instruction peut demander à un expert attaché à un laboratoire agréé d'examiner si l'infection a bel et bien été transmise.

Ce régime légal sert plusieurs intérêts. Il peut être utile pour la manifestation de la vérité, pour la possibilité d'administrer une médication adaptée au prévenu et à la victime et, enfin, pour que la victime soit fixée concernant la contamination et l'origine de celle-ci.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

Article 44^{quater}

Cet article donne au procureur du Roi, lorsque certains indices font apparaître un risque de contamination de la victime par le VIH ou par le virus de l'hépatite B ou C, la possibilité de demander à l'auteur présumé d'un acte de violence de se soumettre à un prélèvement de cellules afin d'effectuer une analyse visant à déterminer la présence ou non de l'une de ces maladies contagieuses.

Afin de pouvoir réagir rapidement à l'apparition de nouvelles maladies contagieuses, le Roi est habilité à

heid om de drie genoemde ernstige besmettelijke ziekten aan te vullen met andere ernstige besmettelijke ziekten, na advies van de Hoge Gezondheidsraad.

Het onderzoek kan ook plaatsvinden ten aanzien van derden, indien er zodanige aanwijzingen zijn dat besmetting door het misdrijf met behulp van het celmateriaal van een derde is gebeurd.

Ook celmateriaal dat gevonden wordt op de plaats van of naar aanleiding van het misdrijf kan worden onderworpen aan een onderzoek.

De betrokkene van wie de medewerking wordt gevraagd dient schriftelijk zijn instemming te geven met het onderzoek. Indien de betrokkene zijn instemming niet verleent, zal de tussenkomst van de onderzoeksrechter noodzakelijk zijn.

Het onderzoek vindt plaats op verzoek van het slachtoffer, doch handelt de procureur des Konings ambtshalve ingeval van verkrachting.

Gelet op de medische aard van het onderzoek, kan dit enkel plaatsvinden door een arts, die de voor het onderzoek noodzakelijke hoeveelheid bloed kan afnemen, tenzij om bijzondere geneeskundige redenen de bloedafname onwenselijk is, waarbij gevraagd kan worden ander celmateriaal af te staan.

Artikel 44quinquies

Het onderzoek wordt toevertrouwd aan een laboratorium dat door de Koning aangewezen wordt. Gelet op het spoedeisend karakter zal de deskundige zo snel mogelijk de procureur des Konings in kennis dienen te stellen van de uitslag van het onderzoek, die op zijn beurt, in de mate dat zij daarom hebben verzocht, de verdachte en het slachtoffer op de hoogte stelt van het resultaat.

De verdachte kan een tegenonderzoek laten uitvoeren, binnen de veertien dagen na de mededeling van het resultaat.

Voor de kostenregeling van het tegenonderzoek baseren de indieners zich op de regeling die uitgewerkt is voor het tegenonderzoek naar aanleiding van een DNA-onderzoek (*cf.* artikel 44ter, § 4, vierde lid, en artikel 90undecies, § 4, derde lid, Wetboek van strafvordering).

Artikel 44sexies

De procureur des Konings krijgt de mogelijkheid om bijkomend onderzoek te doen tussen de drie en de zes maanden na het misdrijf. Dit is noodzakelijk omdat men bij bepaalde besmettelijke ziekten pas na enkele maanden kan controleren of de persoon al dan

ajouter d'autres maladies contagieuses graves aux trois précitées, après avis du Conseil supérieur de la santé.

L'analyse peut aussi viser des tiers, si l'on se trouve en présence d'indices démontrant que la contamination lors de l'infraction a été causée par du matériel cellulaire provenant d'un tiers.

Les cellules trouvées sur le lieu de l'infraction ou à l'occasion de celle-ci peuvent aussi être soumises à une analyse.

L'intéressé dont le concours est requis doit donner par écrit son consentement à l'analyse. S'il ne donne pas son consentement, l'intervention du juge d'instruction sera nécessaire.

L'analyse est réalisée à la demande de la victime ou, en cas de viol, à l'initiative du procureur du Roi.

Compte tenu de la nature médicale de l'analyse, elle ne peut être réalisée que par un médecin qui prélève la quantité de sang nécessaire à l'analyse, sauf si un prélèvement sanguin est contre-indiqué pour des raisons médicales particulières, auquel cas l'on demande à l'intéressé de pouvoir lui prélever d'autres cellules.

Article 44quinquies

L'analyse est confiée à un laboratoire désigné par le Roi. Compte tenu de l'urgence, l'expert devra, dès que possible, communiquer le résultat de l'analyse au procureur du Roi qui, à son tour, informera le prévenu et la victime du résultat, dans la mesure où ils en ont fait la demande.

Le suspect peut faire réaliser une contre-expertise dans les deux semaines de la communication du résultat.

En ce qui concerne le règlement des frais de la contre-expertise, l'auteur s'inspire du régime prévu pour la contre-expertise à la suite d'une analyse ADN (*cf.* article 44ter, § 4, alinéa 4, et article 90undecies, § 4, alinéa 3, du Code d'instruction criminelle).

Article 44sexies

Le procureur du Roi a la possibilité d'effectuer une analyse complémentaire entre les troisième et sixième mois qui suivent l'infraction. Il est nécessaire de prévoir cette possibilité car, pour certaines maladies contagieuses, l'on ne peut contrôler si la personne est

niet besmet is, maar dat hij toch in voorkomend geval, anderen kan besmet hebben.

Artikel 44septies

Na een positieve uitslag, kan het voor de waarheidsvinding en de juiste kwalificatie van het misdrijf van belang zijn dat men weet of de besmetting van het slachtoffer wel degelijk overgebracht is door de verdachte. Daarom kan de procureur des Konings het celmateriaal van de beide onderzoeken met elkaar doen vergelijken.

Artikel 44octies

Gelet op het feit dat het celmateriaal belangrijke persoonlijke informatie bevat en het onderzoek enkel tot doelstelling heeft na te gaan of er al dan niet besmetting is opgetreden met een ernstige besmettelijke ziekte, naar aanleiding van een misdrijf, moet het celmateriaal niet langer dan nodig worden bewaard. Daarom wordt het materiaal van zodra alle onderzoeken zijn afgelopen, vernietigd. De procureur des Konings laat weten wanneer dit het geval is.

Binnen de maand na de mededeling door de procureur des Konings, deelt de deskundige aan de procureur mee dat het celmateriaal werkelijk is vernietigd. De tekst van dit artikel werd gebaseerd op de bestaande regeling in het vergelijkend DNA-onderzoek (art. 44ter, § 5, en 90undecies, § 5, Wetboek van strafvordering).

Artikel 3

In dit artikel wordt het onderzoek ingevoegd bij de onderzoeksbevoegdheden van de onderzoeksrechter. Gelet op het mogelijk ingrijpend karakter op het privéleven kan de procureur des Konings, zoals voorzien in de nieuwe artikelen 44quater tot 44octies geen onderzoek bevelen ten aanzien van de verdachte, wanneer deze er niet mee instemt.

De onderzoeksrechter wordt in dit artikel wel deze mogelijkheid geboden. De onderzoeksrechter beveelt deze maatregel ambtshalve, op verzoek van het slachtoffer of conform de algemene regelen van de strafprocedure op verzoek van de procureur des Konings.

Artikel 90duo decies

De procedure van artikel 44quater wordt overgenomen, met dien verstande dat de onderzoeksrechter in tegenstelling tot de procureur des Konings een bloedafname door een arts kan bevelen zonder dat de verdachte of de derde bedoeld in de eerste paragraaf ermee instemt.

contaminée ou pas qu'après plusieurs mois, un délai pendant lequel cette personne peut néanmoins avoir contaminé d'autres personnes le cas échéant.

Article 44septies

Si l'analyse a donné un résultat positif, il peut être important, pour la recherche de la vérité et la bonne qualification de l'infraction, de savoir si c'est bien le suspect qui a contaminé la victime. C'est la raison pour laquelle le procureur du Roi peut faire comparer les cellules des deux analyses.

Article 44octies

Étant donné que les cellules sont porteuses d'informations importantes sur la personne et que l'analyse a pour seul but d'examiner si la victime a été contaminée par une maladie contagieuse grave à la suite d'une infraction, les cellules ne peuvent pas être conservées plus longtemps que nécessaire. Les cellules sont donc détruites dès que toutes les analyses sont terminées. Le procureur du Roi communiquera quand la destruction a eu lieu.

Dans le mois suivant la communication par le procureur du Roi, l'expert informe ce dernier que l'échantillon de cellules prélevé a bel et bien été détruit. Le texte de cet article s'inspire du régime existant relatif à l'analyse ADN de comparaison (art. 44ter, § 5, et 90undecies, § 5, du Code d'instruction criminelle).

Article 3

Cet article ajoute l'analyse en question aux pouvoirs d'investigation du juge d'instruction. Eu égard au caractère potentiellement intrusif pour la vie privée, le procureur du Roi ne peut ordonner de soumettre le suspect à une analyse qu'avec le consentement de celui-ci, comme prévu aux nouveaux articles 44quater à 44octies.

Cet article donne toutefois au juge d'instruction la possibilité d'imposer une telle analyse. Le juge d'instruction ordonne cette mesure d'office à la demande de la victime ou, conformément aux règles générales de la procédure pénale, à la demande du procureur du Roi.

Article 90duo decies

Cet article reprend la procédure prévue à l'article 44quater, étant entendu que le juge d'instruction peut, contrairement au procureur du Roi, ordonner un prélèvement sanguin effectué par un médecin sans devoir obtenir le consentement du suspect ou du tiers visé au § 1er.

Ingeval dat het onderzoek wordt uitgevoerd onder dwang, dan wordt deze dwang uitgevoerd onder het bevel van een officier van gerechtelijke politie.

Artikel 90terdecies tot 90sexies decies

Hierbij kan *mutatis mutandis* verwezen worden naar de toelichting bij artikelen 44quinquies tot 44octies.

Miet SMET.
Christine DEFRAIGNE.
Patrik VANKRUNKELSVEN.
Christiane VIENNE.
Sabine de BETHUNE.
Tony VAN PARYS.
Hugo VANDENBERGHE.

*
* *

WETSVOORSTEL

—————

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In het Wetboek van strafvordering worden de artikelen 44quater tot 44septies ingevoegd, luidende :

«Art. 44quater. §1. Ingeval van een misdrijf waarbij uit aanwijzingen blijkt dat besmetting van een slachtoffer met het HIV-virus, hepatitis B of C kan hebben plaatsgevonden, kan de procureur des Konings de verdachte verzoeken celmateriaal af te staan ten behoeve van een onderzoek dat tot doel heeft vast te stellen of hij drager is van een van de aangewezen ziekten. De procureur des Konings kan dit verzoek tevens richten tot een andere dan de verdachte, indien uit zodanige aanwijzingen blijkt dat besmetting door het misdrijf met behulp van het celmateriaal van die ander is overgebracht op een slachtoffer. De verdachte en de derde tot wie de procureur des Konings zich heeft gericht, kunnen van hun instemming met het verzoek om mee te werken aan het afnemen van celmateriaal alleen schriftelijk doen blijken.

De Koning kan, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, na advies van de Hoge Gezondheidsraad, de in het eerste lid bepaalde ziekten uitbreiden met andere ernstig besmettelijke ziekten.

§2. Het slachtoffer van het misdrijf bedoeld in paragraaf 1, kan de procureur des Konings verzoeken

Si l'analyse est effectuée sous la contrainte, cette contrainte est exercée sous l'ordre d'un officier de police judiciaire.

Articles 90terdecies à 90sexies decies

En ce qui concerne ces articles, on se reportera *mutatis mutandis* au commentaire des articles 44quinquies à 44octies.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

—————

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans le Code d'instruction criminelle sont insérés les articles 44quater à 44septies rédigés comme suit :

«Art. 44quater. §1er. Lorsqu'une personne a été victime d'une infraction et que des indices montrent qu'elle pourrait avoir été contaminée par le virus du sida ou celui de l'hépatite B ou C, le procureur du Roi peut demander au suspect de se soumettre à un prélèvement de matériel cellulaire aux fins d'une analyse ayant pour but de déterminer s'il est porteur d'une des maladies précitées. Le procureur du Roi peut également adresser cette demande à un tiers autre que le suspect si pareils indices montrent que le matériel cellulaire par lequel la victime a été contaminée lors de l'infraction provient de ce tiers. Le suspect et le tiers auxquels le procureur du Roi s'est adressé peuvent manifester leur consentement à la demande de se soumettre à un prélèvement de matériel cellulaire uniquement par écrit.

Le Roi peut, après avoir recueilli l'avis du Conseil supérieur de la santé, compléter par arrêté délibéré en Conseil des ministres la liste des maladies citées à l'alinéa 1er par d'autres maladies contagieuses graves.

§2. La victime de l'infraction visée au §1er peut demander au procureur du Roi de faire effectuer

het onderzoek te verrichten. De procureur des Konings stelt het slachtoffer onverwijd en ten laatste binnen twaalf uur na het verzoek op de hoogte van zijn gemotiveerde beslissing.

In afwijking van het eerste lid, handelt de procureur des Konings ambtshalve volgens de in paragraaf 1 beschreven procedure ingeval hij over ernstige aanwijzingen beschikt dat de verdachte een misdrijf als bedoeld in artikel 375 tot 377 van het Strafwetboek, gepleegd heeft.

§ 3. Het onderzoek, bedoeld in paragraaf 1, wordt uitgevoerd door afname van een hoeveelheid bloed door een arts, tenzij aannemelijk is dat de afname van bloed om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is. In dat geval kan de procureur des Konings de betrokkene verzoeken om op een andere wijze celmateriaal af te staan.

§ 4. De arts neemt zoveel celmateriaal af, als noodzakelijk voor het onderzoek bedoeld in paragraaf 1.

§ 5. De procureur des Konings kan celmateriaal dat aangetroffen wordt naar aanleiding van een misdrijf als bedoeld in paragraaf 1, aan het onderzoek, bedoeld in paragraaf 1, onderwerpen.

§ 6. Voor zover de identiteit bekend is van diegene wiens celmateriaal wordt onderzocht, wordt hem, evenals aan het slachtoffer, de vraag gesteld of zij op de hoogte gebracht wensen te worden van de uitslag van het onderzoek.

Art. 44quinquies. § 1. Het onderzoek bedoeld in artikel 44quater wordt gevoerd in een door de Koning aangewezen laboratorium. De deskundige, verbonden aan het laboratorium, overhandigt de procureur des Konings zo spoedig mogelijk een met redenen omkleed verslag.

Indien de personen bedoeld in artikel 44quater, § 6, daarom hebben verzocht geeft de procureur des Konings hen zo spoedig mogelijk kennis van de uitslag van de uitgevoerde onderzoeken.

§ 2. De procureur des Konings laat de verdachte weten dat hij de mogelijkheid heeft om een tegenonderzoek te doen verrichten.

De verdachte kan de procureur des Konings, binnen de veertien dagen na de mededeling van de uitslag van het onderzoek, verzoeken om een andere deskundige verbonden aan een door de Koning aangewezen laboratorium, te benoemen met de opdracht tot het verrichten van dit onderzoek, conform de bepalingen van paragraaf 1.

De kosten van het tegenonderzoek, beperkt tot een bedrag bepaald door de Koning bij een in de Ministerraad overlegd besluit, zijn ten laste van de persoon die erom verzoekt. Indien het tegenonderzoek

l'analyse. Le procureur du Roi informe la victime de sa décision motivée dans les plus brefs délais, et au plus tard dans les douze heures de la demande.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le procureur du Roi procède d'office conformément à la procédure prévue au § 1er en présence d'indices sérieux que le suspect a commis une infraction visée aux articles 375 à 377 du Code pénal.

§ 3. L'analyse visée au § 1er est effectuée par le prélèvement, par un médecin, d'un échantillon sanguin, sauf si le prélèvement sanguin s'avère contre-indiqué pour des raisons médicales particulières. Dans ce cas, le procureur du Roi peut demander à l'intéressé de se soumettre d'une autre manière à un prélèvement de matériel cellulaire.

§ 4. Le médecin prélève la quantité de matériel cellulaire nécessaire pour l'analyse visée au § 1er.

§ 5. Le procureur du Roi peut soumettre du matériel cellulaire prélevé à l'occasion d'une infraction visée au § 1er à l'analyse visée au même paragraphe.

§ 6. Pour autant que son identité soit connue, il est demandé à la personne dont un échantillon de matériel cellulaire est examiné, ainsi qu'à la victime, si elles souhaitent être informées des résultats de l'analyse.

Art. 44quinquies. § 1er. L'analyse visée à l'article 44quater est effectuée dans un laboratoire désigné par le Roi. L'expert attaché au laboratoire remet dans les plus brefs délais un rapport motivé au procureur du Roi.

Si les personnes visées à l'article 44quater, § 6, l'ont demandé, le procureur du Roi leur communique dans les plus brefs délais le résultat des analyses effectuées.

§ 2. Le procureur du Roi informe le suspect de son droit de faire procéder à une contre-expertise.

Dans les deux semaines de la communication du résultat de l'analyse, le suspect peut demander au procureur du Roi de nommer un autre expert attaché à un laboratoire désigné par le Roi, qui sera chargé d'effectuer cette contre-expertise conformément aux dispositions du § 1er.

Les frais de la contre-expertise, qui sont limités au montant fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, sont à charge de la personne qui l'a demandée. Si la contre-expertise ne confirme pas le

de uitslag van het aanvankelijk onderzoek niet bevestigd, wordt het door de betrokkene voorgeschoten bedrag door de Staat terugbetaald.

Art. 44*sexies*. Indien de uitslag van het onderzoek bedoeld in artikel 44*quater*, § 1, negatief is, kan de procureur des Konings in het belang van het onderzoek na een periode van drie tot zes maanden de verdachte opnieuw verzoeken celmateriaal af te staan.

Art. 44*septies*. Indien de uitslag van het onderzoek bedoeld in de artikelen 44*quater* tot 44*sexies* positief is en nadien blijkt dat het slachtoffer met dezelfde ziekte is besmet, kan de procureur des Konings het overeenkomstig artikel 44*quinquies* aangeduide laboratorium belasten met de opdracht om het bewaarde celmateriaal te onderzoeken teneinde vast te stellen of de besmetting daadwerkelijk is overgedragen. Het laboratorium brengt hierover een met redenen omkleed verslag uit.

De verdachte heeft recht op een tegenonderzoek, overeenkomstig artikel 44*quinquies*, § 2.

Art. 44*octies*. Behoudens de toepassing van artikel 44*septies*, vernietigt de deskundige het afgenomen celmateriaal van zodra hij door de onderzoeksrechter geïnformeerd wordt hetzij van de afwezigheid van een tegenonderzoek, hetzij van het feit dat de uitslag van het tegenonderzoek ter kennis werd gebracht van de betrokken persoon.

De deskundige deelt binnen een maand na de in het eerste lid bedoelde kennisgeving, aan de onderzoeksrechter mee dat het celmateriaal vernietigd is. ».

Art. 3

Onderafdeling 2 van boek I, hoofdstuk VI, afdeling II van hetzelfde Wetboek, wordt aangevuld met een paragraaf 8, met als opschrift: «Onderzoek naar de mogelijkheid van overbrenging van een ernstige besmettelijke ziekte bij gelegenheid van een strafbaar feit.», die de artikelen 90*duodecies* tot 90*sexies decies* omvat, luidende:

«Art. 90*duodecies*. § 1. Ingeval van een misdrijf waarbij uit aanwijzingen blijkt dat besmetting van een slachtoffer met het HIV-virus, hepatitis B of C kan hebben plaatsgevonden, beveelt de onderzoeksrechter, ambtshalve of op verzoek van het slachtoffer, de verdachte celmateriaal af te staan ten behoeve van een onderzoek dat tot doel heeft vast te stellen of hij drager is van een van de aangewezen ziekten. De onderzoeksrechter kan dit onderzoek tevens bevelen bij een andere dan de verdachte, indien uit zodanige aanwijzingen blijkt dat besmetting door het misdrijf met behulp van het celmateriaal van die ander is overgebracht op een slachtoffer.

résultat de la première analyse, le montant avancé par l'intéressé lui est remboursé par l'État.

Art. 44*sexies*. Si le résultat de l'analyse visée à l'article 44*quater*, § 1er, est négatif, le procureur du Roi pourra, dans l'intérêt de l'instruction, demander au suspect de se soumettre à un nouveau prélèvement de matériel cellulaire à l'expiration d'une période de trois à six mois.

Art. 44*septies*. Si le résultat des analyses visées aux articles 44*quater* à 44*sexies* est positif, et qu'il s'avère par la suite que la victime est contaminée par la même maladie, le procureur du Roi peut charger le laboratoire désigné conformément à l'article 44*quinquies* d'analyser le matériel cellulaire conservé afin de déterminer si l'infection a effectivement été transmise. Le laboratoire rédige un rapport motivé sur l'analyse précitée.

Le suspect a le droit de demander une contre-expertise, conformément à l'article 44*quinquies*, § 2.

Art. 44*octies*. Sous réserve de l'application de l'article 44*septies*, l'expert détruit le matériel cellulaire prélevé dès qu'il est informé, par le juge d'instruction, soit de l'absence d'une contre-expertise, soit du fait que le résultat de la contre-expertise a été porté à la connaissance de l'intéressé.

Dans le mois suivant la communication visée à l'alinéa 1er, l'expert informe le juge d'instruction que le matériel cellulaire a été détruit. ».

Art. 3

Dans la sous-section 2 du livre Ier, chapitre VI, section II du même Code, il est inséré un paragraphe 8, intitulé «De l'examen de la possibilité de transmission d'une maladie contagieuse grave lors de la commission d'une infraction» et contenant les articles 90*duodecies* à 90*sexies decies* rédigés comme suit:

«Art. 90*duodecies*. § 1er. En cas d'infraction dans le cadre de laquelle des indices montrent qu'une victime pourrait avoir été contaminée par le virus du sida ou par celui de l'hépatite B ou C, le juge d'instruction ordonne au suspect, d'office ou à la demande de la victime, de se soumettre à un prélèvement de matériel cellulaire en vue d'une analyse ayant pour but de déterminer s'il est porteur d'une des maladies précitées. Le juge d'instruction peut également ordonner que cette analyse soit réalisée sur une personne autre que le suspect si les indices en question montrent que la contamination résultant de l'infraction a été transmise à une victime par le biais de matériel cellulaire de cette autre personne.

De Koning kan, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, na advies van de Hoge Gezondheidsraad, de in het vorige lid bepaalde ziekten uitbreiden tot andere ernstig besmettelijke ziekten.

§ 2. Het slachtoffer van het misdrijf bedoeld in paragraaf 1, kan de onderzoeksrechter verzoeken het onderzoek te verrichten. De onderzoeksrechter stelt het slachtoffer onverwijld en ten laatste binnen twaalf uur na het verzoek op de hoogte van zijn gemotiveerde beslissing.

§ 3. Het onderzoek, bedoeld in de eerste paragraaf, wordt uitgevoerd door afname van een hoeveelheid bloed door een arts, tenzij aannemelijk is dat de afname van bloed om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is. In dat geval kan de onderzoeksrechter de betrokkene bevelen om op een andere wijze celmateriaal af te staan.

Indien de maatregel onder fysieke dwang moet worden uitgevoerd, wordt die dwang uitgeoefend door politieambtenaren onder het bevel van de officier van gerechtelijke politie.

§ 4. De arts neemt zoveel celmateriaal af als noodzakelijk is voor het onderzoek bedoeld in de eerste paragraaf.

§ 5. De onderzoeksrechter kan celmateriaal dat aangetroffen wordt naar aanleiding van een misdrijf als bedoeld in de eerste paragraaf, aan het onderzoek, bedoeld in de eerste paragraaf, onderwerpen.

§ 6. Voor zover de identiteit bekend is van diegene wiens celmateriaal wordt onderzocht, wordt hem, evenals aan het slachtoffer, de vraag gesteld of zij op de hoogte gebracht wensen te worden van de uitslag van het onderzoek.

Art. 90terdecies. § 1. Het onderzoek bedoeld in artikel 90duodecies wordt gevoerd in een door de Koning aangewezen laboratorium. De deskundige, verbonden aan het laboratorium, overhandigt de onderzoeksrechter zo spoedig mogelijk een met redenen omkleed verslag.

Indien de personen bedoeld in artikel 90duodecies, § 6, daarom hebben verzocht geeft de onderzoeksrechter hen zo spoedig mogelijk kennis van de uitslag van de uitgevoerde onderzoeken.

§ 2. De onderzoeksrechter laat de verdachte weten dat hij de mogelijkheid heeft om een tegenonderzoek te doen verrichten.

De verdachte kan de onderzoeksrechter, binnen de veertien dagen na de mededeling van de uitslag van het onderzoek, verzoeken om een andere deskundige verbonden aan een door de Koning aangewezen laboratorium, te benoemen met de opdracht tot het verrichten van dit onderzoek, conform de bepalingen van paragraaf 1.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, après avis du Conseil supérieur de la santé, ajouter d'autres maladies contagieuses graves aux maladies visées à l'alinéa précédent.

§ 2. La victime de l'infraction visée au paragraphe 1er peut demander au juge d'instruction de faire procéder à l'analyse. Le juge d'instruction informe la victime de sa décision motivée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les douze heures de la demande.

§ 3. L'analyse visée au § 1er est effectuée par le prélèvement d'un échantillon sanguin par un médecin, sauf si le prélèvement sanguin s'avère contre-indiqué pour des raisons médicales particulières. Dans ce cas, le juge d'instruction peut ordonner à l'intéressé de se soumettre à une autre forme de prélèvement de matériel cellulaire.

Si la mesure doit être exécutée sous la contrainte physique, celle-ci est exercée par des fonctionnaires de police sous l'ordre de l'officier de police judiciaire.

§ 4. Le médecin prélève autant de matériel cellulaire que nécessaire pour l'analyse visée au § 1er.

§ 5. Le juge d'instruction peut soumettre le matériel cellulaire découvert sur le lieu d'une infraction visée au § 1er à l'analyse visée au même paragraphe.

§ 6. Pour autant que son identité soit connue, il est demandé à la personne dont le matériel cellulaire est examiné, ainsi qu'à la victime, si elles souhaitent être informées des résultats de l'analyse.

Art. 90terdecies. § 1er. L'analyse visée à l'article 90duodecies est effectuée dans un laboratoire désigné par le Roi. L'expert attaché au laboratoire remet un rapport motivé au juge d'instruction dans les plus brefs délais.

Si les personnes visées à l'article 90duodecies, § 6, en ont fait la demande, le juge d'instruction leur communique dans les plus brefs délais le résultat des analyses effectuées.

§ 2. Le juge d'instruction informe le suspect qu'il a la possibilité de faire réaliser une contre-expertise.

Le suspect peut, dans les deux semaines de la communication du résultat de l'analyse, demander au juge d'instruction de nommer un autre expert attaché à un laboratoire désigné par le Roi, qui sera chargé d'effectuer cette contre-expertise conformément aux dispositions du § 1er.

De kosten van het tegenonderzoek, beperkt tot een bedrag bepaald door de Koning bij een in de Ministerraad overlegd besluit, zijn ten laste van de persoon die erom verzoekt. Indien het tegenonderzoek de uitslag van het aanvankelijk onderzoek niet bevestigt, wordt het door de betrokkene voorgeschoten bedrag door de Staat terugbetaald.

Art. 90*quater decies*. Indien de uitslag van het onderzoek bedoeld in artikel 90*duodecies*, § 1, negatief is, kan de onderzoeksrechter in het belang van het onderzoek na een periode van drie tot zes maanden aan de verdachte opnieuw verzoeken celmateriaal af te staan.

Art. 90*quinqües decies*. Indien de uitslag van het onderzoek bedoeld in de artikelen 90*duodecies* tot 90*quater decies* positief is en nadien blijkt dat het slachtoffer met dezelfde ziekte is besmet, kan de onderzoeksrechter het overeenkomstig artikel 90*ter decies* aangeduide laboratorium belasten met de opdracht om het bewaarde celmateriaal te onderzoeken teneinde vast te stellen of de besmetting daadwerkelijk is overgedragen. Het laboratorium brengt hierover een met redenen omkleed verslag uit.

De verdachte heeft recht op een tegenonderzoek, overeenkomstig artikel 90*ter decies*, § 2.

Art. 90*sexies decies*. Behoudens de toepassing van artikel 90*quinqües decies*, vernietigt de deskundige het afgenomen celmateriaal van zodra hij door de onderzoeksrechter geïnformeerd wordt hetzij van de afwezigheid van een tegenonderzoek, hetzij van het feit dat de uitslag van het tegenonderzoek ter kennis werd gebracht van de betrokken persoon.

De deskundige deelt binnen een maand na de in het eerste lid bedoelde kennisgeving, aan de onderzoeksrechter mee dat het celmateriaal vernietigd is. ».

13 mei 2009.

Miet SMET.
Christine DEFRAIGNE.
Patrik VANKRUNKELSVEN.
Christiane VIENNE.
Sabine de BETHUNE.
Tony VAN PARYS.
Hugo VANDENBERGHE.

Les frais de la contre-expertise, qui sont limités au montant fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, sont à charge de la personne qui l'a demandée. Si la contre-expertise ne confirme pas le résultat de la première analyse, le montant avancé par l'intéressé lui est remboursé par l'État.

Art. 90*quater decies*. Si le résultat de l'analyse visée à l'article 90*duodecies*, § 1er, est négatif, le juge d'instruction peut, dans l'intérêt de l'instruction, demander au suspect, après une période de trois à six mois, de se soumettre à un nouveau prélèvement de matériel cellulaire.

Art. 90*quinqües decies*. Si le résultat de l'analyse visée aux articles 90*duodecies* à 90*quater decies* est positif et qu'il s'avère par la suite que la victime a été contaminée par la même maladie, le juge d'instruction peut charger le laboratoire désigné conformément à l'article 90*ter decies* d'analyser le matériel cellulaire conservé afin de déterminer si l'infection a effectivement été transmise. Le laboratoire rédige un rapport motivé sur l'analyse précitée.

Le suspect a le droit de demander une contre-expertise, conformément à l'article 90*ter decies*, § 2.

Art. 90*sexies decies*. Sous réserve de l'application de l'article 90*quinqües decies*, l'expert détruit le matériel cellulaire prélevé dès que le juge d'instruction l'informe soit de l'absence de contre-expertise, soit de la notification du résultat de la contre-expertise à l'intéressé.

Dans le mois suivant la notification visée à l'alinéa 1er, l'expert informe le juge d'instruction de la destruction du matériel cellulaire. ».

13 mai 2009.